

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z wniosku W. C.

o wznowienie postępowania na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II ZOW 37/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 kwietnia 2023 r.,

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 20 stycznia 2023 r. W. C. (dalej: „wnioskodawca”) złożył wniosek o wznowienie postępowania w sprawie I NSP 359/22. Jako podstawę wskazał „wadliwość podjętej decyzji merytorycznej przez skład orzecniczy SN” (k.23), co doprowadziło do ograniczenia jego prawa do niezależnego sądu. Według wnioskodawcy, wszystkie postępowania dyscyplinarne są prowadzone odpowiednio z zastosowaniem przepisów Kodeksu postępowania karnego. Niedopuszczalnym jest zatem w świetle obowiązujących przepisów, aby w państwie prawa oraz przy poszanowaniu praworządności, pozbawiać kogokolwiek możliwości skorzystania z prawa do sądu, akceptując jednocześnie nadużycia, m.in. proceduralne przez osoby sprawujące funkcję rzeczników dyscyplinarnych. Zdaniem wnioskodawcy, prawo do niezależnego i niezawisłego sądu oraz do zbadania zasadności złożonej skargi zagwarantowane na gruncie Konstytucji

oraz obowiązujących ustaw, nie może zostać ograniczone na zasadzie „dowolności interpretacyjnej” pod konkretne rozstrzygnięcie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wznowienie postępowania należało pozostawić bez rozpoznania.

Jak wskazał sam wnioskodawca, do postępowań dyscyplinarnych i powiązanych z nimi postępowań wpadkowych (jakim było w niniejszej sprawie postępowanie o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki), stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Podstawy złożenia wniosku o wznowienie postępowania zostały zawarte w art. 540 i nast. k.p.k. Zgodnie z nimi, postępowanie może zostać wznowione jeżeli: w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia; po wydaniu orzeczenia ujawnią się wskazane w ustawie nowe fakty lub dowody; Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą przepisu prawnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie; gdy potrzeba wznowienia postępowania wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską; skazany, do którego zastosowano przepis art. 60 § 3 lub 4 k.k. lub art. 36 § 3 k.k.s., nie potwierdził w postępowaniu karnym ujawnionych przez siebie informacji; zachodzi okoliczność określona w art. 11 § 3 k.p.k. Ponadto, postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić na wniosek oskarżonego, złożony w terminie zawitym miesiąca od dnia, w którym dowiedział się o zapadłym wobec niego orzeczeniu, jeżeli sprawę rozpoznano pod nieobecność oskarżonego, któremu nie doręczono zawiadomienia o terminie posiedzenia lub rozprawy albo doręczono je w inny sposób niż osobiście, gdy wykaże on, że nie wiedział o terminie oraz o możliwości wydania orzeczenia pod jego nieobecność.

W niniejszej sprawie nie zaistniała żadna z powyższych przesłanek. W katalogu przesłanek wznowienia postępowania nie mieści się natomiast

nieprawidłowość wydanego przez sąd rozstrzygnięcia, na którą powołuje się wnioskodawca. Nie stanowi ono także podstawy wznowienia postępowania z urzędu, zgodnie z dyspozycją art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 k.p.k.

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[ał]